

Законите на дизайна на Бога

written by Tim Jennings, M.D. | September 4, 2019

Когато потърсите думата „закон“ в речника, обикновено ще намерите повече от 20 различни определения, но те се разделят на две основни категории:

- 1) измислени правила, които изискват прилагане (например данъчни закони);
- 2) принципи или протоколи, върху които е изградена реалността (например законите на физиката).

Бог, като Създател, е изградил пространството, времето, материята, енергията и живота. Неговите закони са константите и принципите, върху които са изградени Вселената и животът. Те не могат да бъдат променени и животът, такъв какъвто го познаваме, да продължи да съществува. Исус казва:

„Не забравяйте, че докато траят небето и земята, няма да бъде премахната най-малката точка, нито най-малката подробност от Закона – чак до завършека на всички неща“ (Матей 5:18 GNB).

В своята книга „Намиране на истината“ Нанси Пиърси описва тази реалност:

„Произходът на Вселената породи „пъзел“, известен като проблемът за фината настройка. Основните физически константи на Вселената са изключително балансирани, сякаш на ръба на ножа, за да поддържат живота. Неща като силата на гравитацията, мощната ядрена сила, слабата ядрена сила, електромагнитната сила, съотношението на масата на протона и електрона и много други фактори имат точно необходимата стойност, за да направят живота възможен. Ако някое от тези критично важни числа се промени дори леко, Вселената не може да поддържа никаква форма на живот. Например, ако силата на гравитацията е по-малка или по-голяма от настоящата си стойност само с една част от 10_{60} (единица, последвана от 60 нули), Вселената би била необитаема“.

[1]

Човешките същества не са способни да създадат реалност, както Бог може; вместо това, когато съставяме правила, трябва да ги прилагаме външно, най-често чрез налагане на наказание. За съжаление, след като император Константин се „обръща“ към християнството, е възприета идеята, че Божият закон функционира по същия начин, както действат човешките закони; идеята, че Божият закон е наложен (имперски), започва да заразява християнството, покварявайки спасителните истини, които Исус е донесъл. Посланието на Бог за днес е, че е дошъл часът в човешката история хората да направят правилна преценка за това кой е Бог. Трябва да „се покланяме на Онзи, Който е направил небесата, земята, морето и водните извори“ (Откровение 14: 7). Това е поклонението на Създателя.

Какви са Божиите закони на дизайна?

Получих множество молби за списък на различните Божии закони на дизайна. По-долу ще намерите компилация с някои от тези закони. Това не е пълен списък – Бог е безкраен и със сигурност има много повече закони на дизайна, които все още не съм разбрал или може би хората дори не са открили.

За да може един закон да бъде закон на дизайна, трябва да бъде принцип или протокол, върху който реалността действа. Като такъв, той ще бъде проверяем – с възпроизводими, последователни, постоянни и предвидими резултати. С други думи, той не се променя. Единствените променливи ще бъдат в щетите, последващи различните степени на нарушаване на закона. Например, скочете от върха на сграда, висока 150 м, и ще умрете; ако при слизането от 10 сантиметров бордюр си изкълчите глезена – законът на гравитацията не се променя, но степента на нарушението причинява различна степен на нараняване (имайте предвид, че тези закони имат естествени последици – те не изискват външен агент, който да накаже нарушаващия ги).

И така, Божият закон накратко:

- Законът на любовта: принципът на даване, върху който е изграден животът. Примери:
 - Ние даваме CO_2 на растенията, а те ни дават кислород.
 - Цикълът на водата (океани > облаци > дъжд > реки > океани).
 - Растенията дават прашец на пчелите, а пчелите – своята работа за опрашването им.
- Законът за свободата: Любовта съществува само в атмосферата на свобода. При нарушаване на свободата, в отношенията настъпват три предсказуеми и вредни последици:
 - Любовта е подкопана и в крайна сметка унищожена.
 - Подбужда се бунт (желание човек да се откъсне и да се освободи).

- Индивидуалността на доминирания ще бъде разрушена и евентуално унищожена, ако нарушенията не спрат.
- Законът за поклонението: Ние се променяме невробιοлогично и характерологично, ставайки като онова, на което се възхищаваме, почитаме и прекарваме време в гледане и асимилиране.
- Законът за усилието: Силата идва от упражняването – „използвайте го или го загубете“ – не само физически, но и невροлогично.
- Законитена физиката: законът за гравитацията, триенето, движението, ядрените сили и т.н.
- Законитена математиката: като комутативния закон, $A + B = B + A$, и т.н.
- Законитена здравето: законите на физиологията - закони, с помощта на които животът и здравето съществуват, включително хранене, упражнения, сън, хидратация, дишане и т.н.
- Законът за възстановяването: След изразходване на ресурс, човек трябва да си почине и да се възстанови, преди да може да изразходи по-нататъшен ресурс. Например, бейзболен питчър трябва да си почине и да се възстанови, преди да може отново да подаде, за да не причини трайно увреждане на ръката си.
- Законът за сеитбата и жътвата: Жънем това, което сеем – не само на полето, но и в живота. Човек не може да получи грозде, като сее овес; и ние не можем да получим критични умения за разсъждение, когато позволяваме на другите да мислят вместо нас. Например, просто да вземем правилните отговори от учебник или учител, вместо сами да разберем тези отговори. Ето защо Библията казва, че зрелите са онези, които са се обучили да различават правилното от погрешното от практиката (вж. Евреи 5:14).
- Законът за любовта, преодоляваща страха: Истинската любов преодолява страха ни за себе си и ни позволява да жертваме себе си заради другите. Невробιοлогично, когато нашата „любовна“ невροлогична верига се задейства, тя успокоява реакцията ни на страх. Например, майка, която вижда детето си в опасност, ще рискува самата тя да пострада, за да го спаси, но не би се изложила на подобна опасност при нормални обстоятелства.
- Законът за страха, който уврежда любовта и подбужда към егoизъм: Когато нашите страхови вериги са активирани и се съсредоточим върху страха, губим загрижеността си за другите, мислим за себе си и ги пренебрегваме или нараняваме, за да се защитим или спасим. Представете си, че сте в театър по време на масова стрелба: Ако не познават никой друг, страхът предизвиква загриженост за себе си и повечето хора се стремят само да избягат от опасността, може би дори да изтласкат другите от пътя към изхода. Но ако сте с любим човек, не просто ще бягате, но ще се стремите да го спасите, а може би дори ще се застанете умишлено между стрелеца и него.
- Законът за прошката срещу недоволството: Когато бъдем онеправдани или оскърбени, можем или да простим, или да не простим. Когато прощаваме, ние се освобождаваме от горчивината и недоволството и преживяваме изцеление на сърцето и ума си, а задържането на негодуванието и обидата у нас винаги ни наранява. Не можем да имаме емоционално и психическо здраве, докато крием у себе си горчивина.
- Законът на истината: Никога не можем да избегнем истината; можем само да забавим деня, в който ще трябва да се изправим пред нея.

- Когато истината се разбере и приеме, тя измества лъжата и освобождава човека от страхове и неразбиране, издигайки и облагородявайки личността. Истините се изграждат заедно във вярвания, конструкции и перспективи, които формират нашето разбиране за реалността, то ни води обратно към доверие в нашия Бог и Създател. Доверявайки се, ние отваряме сърцата си и преживяваме обитаващия Божия Дух, Който ни облагородява и преобразява в същества на любовта, а не на егоизма. Цялата истина идва от Бог и ако бъде последвана, ще ни доведе обратно при Него.
- Когато истината бъде отхвърлена, нашето разбиране ще е объркано, умът ни ще е увреден, сърцето ни ще закоравее и ние бавно ще ставаме по-малко способни да разбираме реалността – истината за Божието царство и за света около нас. Такива хора един ден ще се изправят пред истината, но това ще бъде болезнено и разрушително за тях, тъй като все още я мразят и искат да избягат от нея, дори ще молят планините и скалите да ги скрият от реалността (Лука 23:30).
- Законът на откровението: Хората разкриват и споделят това, в което наистина вярват и ценят. Тези, които ценят Божиите принципи, не само ги изговарят, но и ги живеят. И обратно, тези, които обичат методите на нашия грешен свят, живеят живеейки съобразно с тях. Затова Исус казва: „От онова, което препълва сърцето, говорят устата. Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща; а злият човек от злото си съкровище изважда зли неща“ (Матей 12:34, 35).
- Законът за щастието: Щастието е страничен продукт на здравето във всички области – физическа, психическа, емоционална, релационна и духовна. Човек изпитва щастие само когато е в хармония с Божиите закони на дизайна, върху които са изградени тези аспекти. При нарушаване законите на здравето се появяват болести и страдания, като по този начин щастието се подкопава. Много хора не разбират това и вместо да се стремят към здравословно състояние, го заместват с търсенето на удоволствие, което често нарушава законите на здравето (напр. наркотици, алкохол, хаотичен секс, хазарт и т.н.) и само си причиняват по-голямо нещастие.
- Законът за наранеността и изцелението: След като има нараняване от всякакъв вид, няма варианти за изцеление без болка. Не правете нищо, и човекът ще остане с болката и инвалид. Но изцелението и възстановяването от счупването е болезнено. За съжаление, мнозина не успяват да осъзнаят това, когато става въпрос за емоционални рани, и вместо да се сблъскат с болката и да излекуват нараняването, те прекарват живота си, търсейки облекчаване на болката, а не изцеление. Но по този начин никога не се оправят и само се влошават, защото след като има нараняване, няма опции без болка. Първата стъпка към изцелението е да възприемете тази истина и да спрете да питате: „Какво най-малко боли?“ и започнете да питате: „Какво е най-доброто действие за излекуването ми, дори да боли?“.
- Законът за греха и смъртта: Това е известно и като оцеляване на най-силните, принципът на управлението от страх егоизъм, който заразява света. Това е законът на Сатана – силните доминират и експлоатират по-слабите. Това е нарушението на закона за любовта и свободата и също така има предсказуеми резултати: болка, страдание и в крайна сметка смърт.

Бог е нашият любящ Създател, Който е изградил цялата реалност, за да работи в хармония с Неговия характер на любовта. Неговите закони са закони на дизайна, принципи, върху които са изградени животът и здравето. Божият план е да постави Своите закони в нашите сърца и умове

(Евреи 8:10), да възстанови у нас Своязамисъл за живот, така че да живеем в хармония с Него в съвършена любов и здраве.

Каня ви да се покланяте на „Онзи, Който е направил небесата, земята, морето и водните извори“, да отхвърлите диктаторския, имперския възглед за Бог, да приемете законите на дизайна на своя Създател, и като Го гледате, да се преобразите в сърце и ум, за да бъдете като Него. Защото „знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни на Него, защото ще Го видим както е“ (1 Йоан 3:2).

[1] Пиърси, Н., Намиране на истината, Издателство Дейвид К. Кук, Онтарио, Канада, 2015 г., стр. 25.